

MARKKINAOIKEUS

PÄÄTÖS

Nro 215/20

15.5.2020

Dnro 2020/22

HAKIJA Scanbox Entertainment A/S

ASIAAN OSALLINEN DNA Oyj

ASIA Teleliittymän haltijan yhteystietojen saaminen tekijänoikeuslain 60 a §:n nojalla

ASIAN KÄSITTELY MARKKINAOIKEUDESSA

Hakemus

Scanbox Entertainment A/S (jäljempänä myös hakija) on markkinaoikeuteen toimittamassaan hakemuksessa 17.1.2020 pyytänyt, että markkinaoikeus määrää DNA Oyj:n antamaan yhteystiedot sille kuuluvista, hakemuksen liitteestä 1 ilmenevistä teleliittymistä kunkin liittymän osalta pyydetyltä ajankohdalta.

Hakemus koskee tietojen luovuttamista vain siltä osin kuin DNA Oyj säilyttää tietoja sähköisen viestinnän palveluista annetun lain 17 luvun nojalla. Hakija ei vaadi luovutettavaksi niitä tietoja, joita säilytetään yksinomaan sähköisen viestinnän palveluista annetun lain 157 §:ssä säädetyn säilytysvelvollisuuden perusteella. Hakija ei luovuta henkilötietoja Euroopan Unionin jäsenvaltioiden alueen tai Euroopan talousalueen ulkopuolelle.

Hakija on havainnut, että hakemuksen liitteessä 1 yksilöidyistä teleliittymistä on ilman sen lupaa saatettu yleisön saataviin BitTorrent-vertaisverkossa elokuvateoksia, joihin hakijalla on yksinomainen oikeus. Teleliittymistä on saatettu yleisön saataviin tekijänoikeuksien suojan kannalta merkittävässä määrin tekijänoikeudella suojattua aineistoa ilman hakijan suostumusta loukaten näin hakijan yksinoikeutta valmistaa teoskappaleita ja saattaa teosta yleisön saataviin. Oikeudenloukkauksen kohteena olleet hakijan elokuvateokset ovat olleet teatterielokuvia.

Seuraavilla ja hakemuksesta tarkemmin ilmenevillä perusteilla DNA Oyj on määrättävä antamaan hakemuksessa tarkoitetut yhteystiedot.

Hakijana oleva Scanbox Entertainment A/S käyttää asiassa puhevaltaa myös muiden samaan konserniin kuuluvien yritysten puolesta tekijän edustajana. Hakijana on Tanskassa rekisteröity yhtiö, joka on hankkinut

Tanskan, Norjan, Ruotsin ja Suomen alueen kattavan lisenssioikeuden hakemuksessa mainittuihin elokuviin niiden tuotantoyhtiöltä ja edustaa näillä alueilla oikeudenhaltijaa. Kysymys on elokuvateoksista, joiden tuottajien kotipaikat ovat Yhdysvalloissa ja Euroopassa. Hakijalla ja sen konserniyhtiöillä on sopimukseen perustuva saanto kyseisten elokuvateosten tuottajayhtiöiltä kyseessä olevien teosten oikeuksiin.

Hakija valvoo BitTorrent-vertaisverkossa tapahtuvaa tiedostonjakamista NARS-järjestelmällä, joka kirjaa lokitiedostoihin olennaiset tiedot koepalojen lataamisesta ja hakijan teoksia luvattomasti välittävistä teleliittymistä. Hakija on esittänyt kyseessä olevien loukkausten laajuuden kolmella tavalla liitteessä 1. Hakija on yksilöinyt aikaleimalla loukkauksen viimeisimmän tiedossa olleen havainnointipisteen. Hakija on esittänyt laajuuden näyttämällä yleisön määrän parvessa, johon IP-osoitteesta on yhdistetty, yleisön määrän kaikissa parvissa, jossa kyseistä teosta välitetään ja NARS-järjestelmän lataamien koepalojen määrän. Hakemuksessa yksilöidyt kokonaisyleisön määrät ovat kaikissa havainnoissa useita tuhansia. Kyseessä on selvästi merkittävästä määrästä kokonaisyleisöä. Lisäksi liitteessä 2 hakija on esittänyt kunkin IP-osoitteesta ladatun koepalan tiedot erikseen niiden vuorokausien aikana, jolloin IP-osoitteen on havaittu jakavan hakijan teosta.

Avoimissa tietoverkoissa ja erityisesti vertaisverkoissa suojatun aineiston yleisön saataviin saattaminen on lähtökohtaisesti tekijän suojan kannalta merkittävää. Oikeuksien täytäntöönpanon varmistaminen on tietoverkossa toimittaessa tärkeää, koska oikeuksia voidaan rikkoa anonyymisti. Loukkaukset ovat olleet hakijan liiketoiminnan kannalta merkityksellisiä. Arvioidessaan merkittävyyskynnyksen ylittymistä markkinaoikeus on viitannut EU:n tuomioistuimen ratkaisuun yhdistetyissä asioissa C-203/15 ja C-698/15 (Tele2 Sverige ja Watson ym.). Markkinaoikeus on antanut tälle ratkaisulle keskeisen merkityksen oikeuskäytäntöä muuttavana ratkaisuna sivuuttaen useat EU-tuomioistuimen merkitykselliset ratkaisut.

Hakija on vaatinut myös, että markkinaoikeus määrää hakemuksen liitteinä 2, 5, 6, 8, 10, 11, 13, 14 ja 15 olevat asiakirjat liikesalaisuuksia ja hakijan yksityistä elinkeinotoimintaa koskevia tietoja sisältävinä salassa pidettäväksi 10 vuoden ajaksi. Tietojen luovuttaminen todennäköisesti aiheuttaisi hakijalle merkittävää haittaa tai taloudellista vahinkoa.

Asiaan osallisen lausuma

DNA Oyj on vaatinut, että markkinaoikeus hylkää hakemuksen ja peruuttaa määräämänsä turvaamistoimen. DNA Oyj on lisäksi vaatinut, että markkinaoikeus velvoittaa hakijan korvaamaan sen arvonlisäverottomat oikeudenkäyntikulut pääasian osalta 20.081,25 eurolla ja turvaamistoimen osalta 6.243,75 eurolla eli yhteensä 26.325 eurolla sekä turvaamistoimesta ja sen täytäntöönpanosta aiheutuneet kulut 590 eurolla viivästyskorkeineen.

Tekijänoikeuslain 60 a § ei tähtää sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivin 15 artiklan 1 kohdan mukaiseen tavoitteeseen, eikä se täytä unionin oikeudessa tietojen luovuttamiselle asetettuja edellytyksiä. Tekijänoikeuslain 60 a §:ää ei voi unionin oikeuden vastaisena soveltaa. Toissijaisesti tekijänoikeuslain 60 a §:ää on tulkittava unionin oikeuden mukaisesti.

Sellainen tekijänoikeudella suojattua aineistoa koskeva yleisön saataviin saattaminen, joka ei toimivaltaisten viranomaisten osalta oikeuttaisi tietojen saantia, ei voi oikeuttaa tietojen saantia myöskään tekijänoikeuslain 60 a §:n nojalla. Markkinaoikeuden on asetettava edellä mainitun säännöksen merkittävyyskynnys huomattavasti korkeammalle kuin tähänastisessa oikeuskäytännössä. Mistään hakemuksen kohteena olevasta IP-osoitteesta ei voida katsoa saatetun yleisön saataviin tekijänoikeudella suojattua aineistoa tavalla, joka ylittäisi tekijänoikeuslain 60 a §:ään sisältyvän merkittävyyskynnyksen, kun sitä tulkitaan unionin oikeuden mukaisesti. Hakemus on siten hylättävä kokonaisuudessaan perusteettomana.

Ajallisesti hakemuksen liitteestä 2 ilmenevän perusteella IP-osoitteista saadut koepalohavainnot ovat olleet useimmissa tapauksissa vain yhden vuorokauden ajalta ja monesti jopa vain muutamalta sekunnilta tai minuutilta. Vain muutamien yksittäisten IP-osoitteiden osalta on ilmoitettu relevantteja havaintoja useammalta kuin kolmelta vuorokaudelta. Ainoastaan eräiden IP-osoitteiden osalta ilmoitetut havainnot vaikuttaisivat koepalojen määrän sekä havaintojen ajallisen jakautumisen osalta täyttävän ne edellytykset, jotka markkinaoikeuden aikaisemmassa oikeuskäytännössä on asetettu luovuttamismääräyksen antamisen edellytykseksi, sillä niistä on ilmoitettu ladatun yhteensä yli 250 koepalaa useamman vuorokauden aikana.

Mikäli markkinaoikeus katsoisi, että on olemassa epäselvyyttä siitä, miten EU-lainsäädäntöä ja erityisesti sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivin 15 artiklan 1 kohtaa on tulkittava yhtäältä arvioitaessa tekijänoikeuslain 60 a §:n yhteensopivuutta unionin oikeuden kanssa ja toisaalta sovellettaessa tekijänoikeuslain 60 a §:ää, tulisi markkinaoikeuden pyytää unionin tuomioistuimelta asiaa koskeva ennakkoratkaisu.

Markkinaoikeuden päätös turvaamistoimesta

Hakijan pyynnöstä markkinaoikeus on 14.2.2020 antamallaan päätöksellä numero 47/20 määrännyt oikeudenkäymiskaaren 7 luvun 3 §:n nojalla DNA Oyj:n selvittämään ja säilyttämään päätöksen liitteestä ilmenevien teleliittymien tiedot liitteessä mainittuina aikoina mahdollista myöhemmin tapahtuvaa luovuttamista varten lukuun ottamatta niitä tietoja, joita DNA Oyj kyseisen määräyksen täytäntöönpanohetkellä säilyttää sähköisen viestinnän palveluista annetun lain 157 §:n nojalla pelkästään viranomaistarpeita varten. Turvaamistointa koskeva markkinaoikeuden määräys on määrätty olemaan voimassa, kunnes

pääasiassa annetaan päätös tai muu pääasiamääräys taikka asiassa toisin määrätään.

ASIAKIRJATODISTELU

Scanbox Entertainment A/S

1. Ote NARS-valvontajärjestelmän lokitiedostosta
2. Luettelo NARS-järjestelmän lataamista koepaloista (salassa pidettävä)
3. Selvitys Scanbox Entertainment A/S:n asemasta Scanbox-konsernissa
4. Captain Fantastic -elokuvan ote Yhdysvaltain tekijänoikeusrekisteristä
5. Captain Fantastic Productions LLC:n ja Scanbox Entertainment Distribution Rights ApS:n välinen Captain Fantastic -elokuvaa koskeva lisenssisopimus (salassa pidettävä)
6. Liite Captain Fantastic -lisenssisopimukseen: Measures Against Piracy (salassa pidettävä)
7. Cold War -elokuvan juliste
8. MK2 Film SAS:n ja Scanbox Entertainment Film Rights ApS:n välinen Deal Memorandum (salassa pidettävä)
9. Eye in the Sky -elokuvan ote Yhdysvaltain tekijänoikeusrekisteristä
10. eOne Films (EITS) Limited:n ja Scanbox Entertainment Content Rights ApS:n välinen Eye in the Sky -elokuvaa koskeva lisenssisopimus (salassa pidettävä)
11. Liite Eye in the Sky -lisenssisopimukseen: Measures Against Piracy (salassa pidettävä)
12. The Hateful Eight -elokuvan ote Yhdysvaltain tekijänoikeusrekisteristä
13. Weinstein Global Film Corp:n ja Scanbox Entertainment Distribution Rights ApS:n välinen The Hateful Eight -elokuvaa koskeva lisenssisopimus (salassa pidettävä)
14. Liite The Hateful Eight -elokuvan lisenssisopimukseen ”Power of Attorney” (salassa pidettävä)
15. Liite The Hateful Eight -elokuvan lisenssisopimukseen ”Explanation on the Intention of Power of Attorney” (salassa pidettävä)
16. Ote YLE:n MOT-ohjelman ”Leffapiraattien kurinpalautus – jälkinäytös” käsikirjoituksesta
17. Ote YLE:n MOT-ohjelman ”Leffapiraattien kurinpalautus” käsikirjoituksesta
18. Kuvaruutukaappaus µTorrent-BitTorrent-ohjelmasta
19. Tuija Braxin vastine Effi ry:lle, julkaistu 28.4.2005
20. Tilastokeskuksen Suomen virallinen tilasto (SVT): Rikos- ja pakkokeinotilasto, 4. Vuosineljännes 2018.
21. TorrentFreak.com -uutissivuston artikkeli ”Vuze Speeds Up Torrent Downloads Through ‘Swarm Merging’”, julkaistu 20.3.2015

22. WTO Paneelin raportti WT/DS 160/R, sivut 33 ja 48.

MARKKINAOIKEUDEN RATKAISU

Salassapitomääräys

Hakijan mukaan hakemuksen liitteinä 2, 5, 6, 8, 10, 11, 13, 14 ja 15 olevat asiakirjat sisältävät tietoja hakijan yksityisestä liikesalaisuudesta ja hakijan elinkeinotoimintaa koskevista seikoista. Tietojen luovuttaminen todennäköisesti aiheuttaisi hakijalle merkittävää haittaa tai taloudellista vahinkoa.

Scanbox Entertainment A/S:n vaatimuksesta, jota DNA Oyj ei ole vastustanut, markkinaoikeus määrää oikeudenkäynnin julkisuudesta yleisissä tuomioistuimissa annetun lain 10 ja 11 §:n nojalla liikesalaisuuksia sisältävinä hakijan asiakirjatodisteet 2, 5, 6, 8, 10, 11, 13, 14 ja 15 salassa pidettäväksi kymmenen vuotta asian vireille tulosta lukien eli 17.1.2030 saakka.

Pääasiaratkaisun perustelut

Hakijan oikeudet

Scanbox Entertainment A/S:lle ja Scanbox-konserniin kuuluville yhtiöille on sen ilmoituksen mukaan sopimuksin siirtynyt kysymyksessä olevien elokuvateosten oikeudet siten, että sillä on oikeus esittää tekijän edustajana tekijänoikeuslakiin perustuvia vaatimuksia.

Tekijänoikeuslain 63 §:n 1 momentin 3 kohdan mukaan lain tekijänoikeutta koskevia säännöksiä sovelletaan elokuvateokseen, jonka tuottajan päätoimipaikka tai vakinainen asuinpaikka on Suomessa. Tässä tapauksessa kysymys on hakijan ilmoituksen mukaan elokuvista, joiden tuottajien kotipaikka on Yhdysvalloissa, Yhdistyneissä kuningaskunnissa ja Puolassa. Yhdysvallat, Yhdistyneet kuningaskunnat, Puola ja Suomi ovat liittyneet Bernin yleissopimukseen taiteellisten ja kirjallisten teosten suojaamisesta (SopS 79/1986, jäljempänä Bernin sopimus).

Bernin sopimuksen 4 artiklan a kohdan mukaan yleissopimuksen mukaista suojaa sovelletaan sellaisten elokuvateosten tekijöihin, joiden valmistajan päätoimipaikka tai vakinainen asuinpaikka on liittomaassa.

Bernin sopimuksen 5 artiklassa on määräykset kansallisesta kohtelusta. Artiklan 1 kohdan mukaan tekijöillä on sopimuksessa suojattujen teostensa osalta muissa liittomaissa kuin teoksen alkuperämaassa ne oikeudet, jotka niiden maiden asianomaisissa laeissa nyt tai vastedes myönnetään niiden omille kansalaisille, samoin kuin tässä yleissopimuksessa erityisesti myönnetyt oikeudet.

Bernin sopimuksen 14 bis artiklan 2 a kohdan mukaan se, kenelle elokuvateoksen tekijänoikeus kuuluu, määräytyy sen maan lainsäädännön mukaan, jossa suojaa vaaditaan.

Tekijänoikeuslain 7 §:n 1 momentin mukaan tekijänä pidetään, jollei näytetä toisin olevan, sitä, jonka nimi taikka yleisesti tunnettu salanimi tai nimimerkki yleiseen tapaan pannaan teoksen kappaleeseen tai ilmaistaan saatettaessa teos yleisön saataviin.

Hakija on asiavaltuutensa osoittaakseen toimittanut markkinaoikeudelle elokuvajulisteita ja Yhdysvaltojen tekijänoikeusrekisterin otteita hakemuksen kohteena olevista elokuvateoksista sekä kyseisiä elokuvateoksia koskevia lisenssisopimuksia ja niiden liitteitä, valtakirjoja ja niitä koskevia erillisiä selvityksiä. Tässä hakemusasiassa hakijan toimittamasta selvityksestä käy riittävällä tavalla ilmi, että hakijalla on oikeus ryhtyä toimiin teoksiin kohdistuvien oikeudenloukkausten johdosta.

Edellä mainituilla perusteilla markkinaoikeus katsoo, että hakijalla on esillä olevassa tekijänoikeuslain 60 a §:ää koskevassa asiassa asiavaltuus ja oikeus esittää tekijänoikeuslakiin perustuvia vaatimuksia hakemuksen kohteena olevista teoksista.

Yhteystietojen luovuttamista koskevat oikeudelliset lähtökohdat

Tekijänoikeuslain 60 a §:n 1 momentin mukaan tekijällä tai hänen edustajallaan on oikeus tuomioistuimen määräyksellä salassapitosäännösten estämättä yksittäistapauksessa saada lähettimen, palvelimen tai muun sellaisen laitteen ylläpitäjältä taikka muulta välittäjänä toimivalta palvelun tarjoajalta yhteystiedot sellaisesta teleliittymästä, josta tekijän oikeuksien suojan kannalta merkittävässä määrin saatetaan yleisön saataviin tekijänoikeudella suojattua aineistoa ilman tekijän suostumusta. Tiedot tulee antaa ilman aiheetonta viivytyksiä. Tietojen luovuttamista koskevan asian käsittelyssä noudatetaan oikeudenkäymiskaaren 8 lukua. Tuomioistuin voi määrätä yhteystietojen turvaamisesta noudattaen oikeudenkäymiskaaren 7 lukua.

Hallituksen esityksestä (HE 28/2004 vp) antamassaan lausunnossa eduskunnan lakivaliokunta on ehdotettujen tekijänoikeutta loukkaavan aineiston saannin estämistä koskevien tekijänoikeuslain 60 a–60 d §:n osalta todennut yleisinä lähtökohtina muun ohella (LaVL 5/2005 vp s. 8), että laittoman toiminnan estämiseksi tulee olla käytettävissä riittävät keinot. Ensisijaisesti näiden keinojen tulee kohdistua siihen henkilöön, jonka väitetään saattavan yleisön saataviin tekijänoikeudelle suojattua aineistoa ilman tekijän suostumusta. Sekä viestinnän vapauden turvaamisen näkökulmasta yleensä että väitetyn loukkaajan oikeusturvan kannalta erityisesti on tärkeää, että tällaisille viestinnän harjoittamiseen puuttuville toimille asetetaan riittävät edellytykset ja että asiassa noudatettava menettely sisältää takeet kaikkien osapuolten oikeuksien huomioon ottamisesta.

Lakivaliokunta on edellä mainitussa lausunnossaan ehdotetun 60 a §:n osalta todennut (s. 8–9), että koska tietoja ei luovuteta viranomaiselle vaan suoraan toiselle yksityiselle, säännös sisältää myös luovuttamisvelvollisuutta rajaavan edellytyksen. Tietoja voidaan luovuttaa vain sellaisen liittymän osalta, josta tekijän oikeuksien suojan kannalta merkittävässä määrin saatetaan yleisön saataviin tekijänoikeutta loukkaavaa aineistoa.

Lakivaliokunta on edellä mainitussa lausunnossaan myös todennut (s. 9), että viime kädessä tuomioistuimen tehtävänä on valvoa, että aineiston yleisön saataville saattaminen laajuudeltaan ylittää tämän merkittävyyskynnyksen. Jos tämä kriteeri ei täyty, tekijällä tai hänen edustajallaan on aina mahdollisuus kääntyä asiassa poliisin puoleen. Lisäksi lakivaliokunta on todennut, että säännöksessä tarkoitettu korvausvelvollisuus on oletettavasti samalla omiaan suuntaamaan pykälässä tarkoitettuja tietojen luovuttamispyyntöjä tekijänoikeuden suojan toteuttamisen kannalta merkityksellisiin tapauksiin.

Tekijänoikeuslain 60 a §:n säännös liittyy tekijänoikeuslain muutokseen, jolla on saatettu kansallisesti voimaan tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/29/EY. Mainitun direktiivin 8 artiklan 3 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että oikeudenhaltijoilla on mahdollisuus hakea kieltoa tai määräystä sellaisia välittäjiä vastaan, joiden palveluita kolmas osapuoli käyttää tekijänoikeuden tai lähioikeuden rikkomiseen. Tekijänoikeuslain muuttamiseen johtaneessa edellä mainitussa hallituksen esityksessä (HE 28/2004 vp) ei ehdotettu erillistä tietojen luovuttamista koskevaa säännöstä, vaan tekijänoikeuslain 60 a § lisättiin lakivaliokunnan aloitteesta lakiin erillisen sääntelyn tarpeen tultua esiin lainsäädäntöprosessin aikana. Lakivaliokunta kuitenkin painotti edellä mainitussa lausunnossaan (s. 8), että säännöstä on syytä tarkastella uudelleen, kun saatetaan kansallisesti voimaan teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamisesta annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/48/EY. Säännöstä ei kuitenkaan tuossa yhteydessä tarkasteltu uudestaan eikä säännökseen ole tehty tältä osin muutoksia.

Euroopan unionin tuomioistuin on ratkaisuihissaan arvioinut sitä, kuinka edellä mainittuja direktiivejä sekä henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) on tulkittava arvioitaessa tunnistamistietojen luovuttamista koskevia edellytyksiä siviiliprosessia varten (muun muassa tuomio 29.1.2008, Promusicae, C-275/06, EU:C:2008:54 ja tuomio 19.4.2012, Bonnier Audio ym., C-461/10, EU:C:2012:219).

Sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivin viestinnän luottamuksellisuutta koskevan 5 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on kansallisella

lainsäädännöllä varmistettava yleisen viestintäverkon ja yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen välityksellä tapahtuvan viestinnän ja siihen liittyvien liikennetietojen luottamuksellisuus. Mainitun direktiivin 6 artiklassa säädetään tilaajia ja käyttäjiä koskevien liikennetietojen käsittelystä.

Sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivin 15 artiklan 1 kohdasta ilmenee, että jäsenvaltiot voivat toteuttaa lainsäädännöllisiä toimenpiteitä, joilla rajoitetaan muun ohella mainitun direktiivin 5 ja 6 artiklassa säädettyjen oikeuksien ja velvollisuuksien soveltamisalaa, jos tällaiset rajoitukset ovat välttämättömiä, asianmukaisia ja oikeasuhteisia tiettyjen säädettyjen päämäärien toteuttamiseksi ja edellyttäen, että toimenpiteet ovat unionin oikeuden yleisten periaatteiden kuten perusoikeuksien mukaisia.

Unionin tuomioistuin on katsonut, ettei sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivin 15 artiklan 1 kohdassa suljeta pois jäsenvaltioiden mahdollisuutta säätää velvollisuudesta paljastaa henkilötietoja siviiliprosessin yhteydessä, mutta siinä ei myöskään aseteta näille valtioille velvollisuutta säätää tällaista velvollisuutta (ks. em. tuomio *Promusicae*, 54–55 kohta ja em. tuomio *Bonnier Audio ym.*, 54–55 kohta). Myöskään muut edellä mainitut direktiivit tai kansainväliset sopimukset eivät sisällä tällaista velvollisuutta (ks. em. tuomio *Promusicae*, 57–60 kohta ja em. tuomio *Bonnier Audio ym.*, 55 kohta). Jäsenvaltioiden viranomaisien ja tuomioistuinten on tällaisia toimenpiteitä täytäntöön pannessaan tulkittava kansallista oikeuttaan mainittujen direktiivien mukaisesti tavalla, jolla voidaan varmistaa unionin oikeusjärjestyksessä suojattujen eri perusoikeuksien välinen tasapaino sekä yleisten oikeusperiaatteiden, kuten suhteellisuusperiaatteen noudattaminen (ks. em. tuomio *Promusicae*, 68 ja 70 kohta ja em. tuomio *Bonnier Audio ym.*, 59–61 kohta).

Unionin tuomioistuin on sittemmin liikennetietojen säilyttämistä koskevassa ratkaisussaan todennut, että koska jäsenvaltiot voivat sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivin 15 artiklan 1 kohdan nojalla rajoittaa viestinnän ja siihen liittyvien liikennetietojen luottamuksellisuuden varmistamista koskevan lähtökohtaisen velvollisuuden ulottuvuutta, sitä on unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kuitenkin tulkittava suppeasti (tuomio 21.12.2016, *Tele2 Sverige ja Watson ym.*, C-203/15 ja C-698/15, EU:C:2016:970, 89 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä käy myös ilmi (tuomio 2.10.2018, *Ministerio Fiscal*, C-207/16, EU:C:2018:788, 60–61 kohdat), että jos tietojensaantipyyntö on sellainen, ettei tietojen perusteella voida tehdä täsmällisiä päätelmiä niiden henkilöiden yksityiselämästä, joiden tietoista on kyse, tietojen saantia ei voida pitää vakavana puuttumisena näiden henkilöiden perusoikeuksiin.

Markkinaoikeus toteaa, että edellä todetuista ratkaisuista ilmenevällä tavalla yhteystietojen luovuttaminen siviiliprosessissa on mahdollista

edellyttäen, että tämä toteutetaan ja säännöksiä tulkitaan suhteellisuusperiaatteen mukaisesti. Näin ollen tekijänoikeuslain 60 a §:n säännöstä ei ole pidettävä sellaisenaan unionin oikeuden vastaisena. Niin ikään on katsottava olevan selvää, ettei unionin oikeuden mukaisesti tulkittuna tekijänoikeuslain 60 a §:n perusteella voida hakijan esittämin tavoin määrätä teleliittymän haltijan yhteystietoja luovutettavaksi minkä tahansa vertaisverkossa tapahtuvan yleisön saataviin saattamisen perusteella. Unionin tuomioistuin on edellä mainitussa Tele2 Sverige ja Watson ym. -tuomiossaan edelleen korostanut tällaisten poikkeusperusteiden suppeaa tulkintaa ja sitä, että toimenpiteiden on ehdottomasti oltava oikeassa suhteessa tarkoitukseensa nähden ja ne on toteutettava täysin välttämättömän rajoissa. Edellä mainittu Ministerio Fiscal -tuomio ei anna aihetta toisenlaiseen arvioon. Myöskään hakijan viittaama muu unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö muun ohella direktiivin 2004/48/EY 8 artiklan mukaisen tiedonsaantioikeuden, josta nyt ei ole kysymys, ja perusoikeuksien välistä punninnasta (esimerkiksi tuomio 16.7.2015, Coty Germany, C-580/13, EU:C:2015:485 ja tuomio 18.1.2017, NEW WAVE CZ, C-427/15, EU:C:2017:18) ei anna aihetta toisenlaiseen arvioon.

Arviointi tietojen luovuttamisen edellytyksistä

Hakemukseen liitettyjen valvontaohjelman lokitiedoista muodostettujen taulukoiden perusteella voidaan katsoa saatetun tässä asiassa riittävän todennäköiseksi, että kustakin liitteessä 1 yksilöidystä IP-osoitteesta on sarakkeessa ”Ajankohta (UTC+2)” yksilöitynä ajankohtana saatettu BitTorrent-vertaisverkossa yleisön saataviin tekijänoikeudella suojattua aineistoa. Hakijalla on edellä todetun mukaisesti oikeus esittää kysymyksessä olevaan suojattuun aineistoon perustuvia tekijänoikeuslain 60 a §:ään perustuvia vaatimuksia. Hakemuksessa ilmoitetun mukaan mainittu yleisön saataviin saattaminen on tapahtunut ilman oikeudenhaltijan suostumusta.

Markkinaoikeus voi tekijänoikeuslain 60 a §:n nojalla määrätä kysymyksessä olevan viestinnän välittäjän luovuttamaan yhteystiedot sellaisesta teleliittymästä, josta tekijän oikeuksien suojan kannalta merkittävässä määrin saatetaan yleisön saataviin tekijänoikeudella suojattua aineistoa ilman oikeudenhaltijan suostumusta. Kyseisellä merkittävyysskynnyksellä on pyritty kohdistamaan menettelyt riittävän moitittaviin, tietyn vakavuusasteen ylittäviin tekoihin. Pykälää sovellettaessa on erityisesti oikeudenloukkauksen merkittävyyttä arvioitaessa kysymys yhtäältä oikeudenhaltijan omaisuudensuojan ja sen toteuttamiseen liittyvien oikeussuojakeinojen käytettävyyden sekä toisaalta hakemuksessa tarkoitettujen IP-osoitteita vastaavien teleliittymien haltijoiden henkilötietojen sekä viestintää koskevien tietojen luottamuksellisuuden ja siten yksityiselämän suojan välisestä punninnasta. Merkittävässä määrin -kriteerin täyttymistä tulee arvioida kunkin teleliittymän ja tässä tapauksessa IP-osoitetta koskevan havainnon osalta erikseen ottaen arvioinnissa huomioon sekä oikeudenhaltijan että kunkin teleliittymän haltijan edellä mainitut intressit.

Asiassa on näin ollen vielä arvioitava, onko tekijänoikeudella suojatun aineiston saataviin saattamista katsottava asiassa esitetyn selvityksen perusteella tapahtuneen kustakin teleliittymästä eli tässä tapauksessa kustakin tietyllä ajanhetkellä yksilöidystä IP-osoitteesta tekijän oikeuksien suojan kannalta merkittävässä määrin.

Hakija on esittänyt hakemuksen liitteellä 1 selvityksen kunkin teleliittymän osalta yksilöidystä teoksesta parven käyttäjämäärästä, kokonaisyleisöstä ja ladattujen koepalojen lukumäärästä tiettyyn ajanhetkeen mennessä. Hakemuksen liitteellä 2 on esitetty kustakin IP-osoitteesta selvitys koepalojen lataamisen ajankohdista. Pisimmillään havainnot on tehty noin puolentoista viikon ja lyhimmillään noin minuutin ajanjaksolta.

Markkinaoikeus toteaa liitteellä 1 esitetyn selvityksen osalta, että BitTorrent-tekniikalla tapahtuvasta oikeudettomasta teosten ja niiden osien jakamisesta oikeudenhaltijalle aiheutuvan haitan kannalta on sinänsä merkityksellistä, kuinka suuri joukko henkilöitä menettelyyn osallistuu ja näin ollen kuinka suuren henkilökunnan saataviin teos vertaisverkon avulla saatetaan. Hakijan esittämät parven suuruutta koskevat tiedot eivät kuitenkaan sellaisenaan osoita, mikä merkitys jostakin yksittäisestä teleliittymästä saataviin saatetulla teoksen osalla on tosiasiallisesti muiden käyttäjien toimintaan. Sama koskee niin sanottua kokonaisyleisöä. Myöskään yleisön saataviin saattamista ilmentävien ladattujen koepalojen määrä ei sellaisenaan osoita merkittävässä määrin -kriteerin täyttymistä, kun valvontajärjestelmän toimintatapa voi merkittävästi vaikuttaa ladattavien koepalojen määrään.

Sen sijaan hakemuksen liitteellä 2 on esitetty edellä todettua selvitystä, jonka perusteella on pääteltävissä esimerkiksi se, kuinka monena eri vuorokautena tai tuntina yksilöityä teosta on saatettu yleisön saataviin, ja kuinka nämä havainnot ovat jakautuneet ajallisesti havainnointiaikana.

Hakija on esittänyt, ettei markkinaoikeuden vuonna 2019 antamien tekijänoikeuslain 60 a §:n merkittävyyskynnystä koskevien ratkaisujen perusteluissa ole ollut mainittavia eroja. Hakijan mukaan markkinaoikeuden päätöksissä on kuitenkin esiintynyt eroavaisuuksia arvioitaessa yleisön saataviin saattamisen merkittävyyttä tietyistä yksittäisistä IP-osoitteista, eikä hakija ole pystynyt päättelemään syitä, miksi joitakin loukkauksia on tai ei ole pidetty merkittävinä.

Markkinaoikeus toteaa, että sen viimeaikaisen oikeuskäytännön mukaan vain muutamina vuorokausina eli kahden tai kolmen vuorokauden aikana tehdyt havainnot tai vähäinen määrä tätä pitemmällä ajanjaksolla tehtyjä havainnot eivät tyypillisesti osoita ”merkittävässä määrin” -kriteerin täyttyvän. Asiaa on kuitenkin arvioitava tapauskohtaisesti ottaen huomioon erityisesti ladattujen koepalojen toistuva tai pitkäkestoinen jakautuminen kyseiselle ajanjaksolle.

Tässä tapauksessa markkinaoikeus katsoo, että hakija on esittänyt riittävän selvityksen tekijänoikeuslain 60 a §:ssä tarkoitetun merkittävyyskynnyksen ylittymisestä viiden tämän päätöksen liitteestä ilmenevän teleliittymän osalta. Esitetyn selvityksen perusteella on todettavissa, että kyseisistä teleliittymistä on ladattu koepaloja ja siten saatettu yksilöityä teosta yleisön saataviin useina vuorokausina ja vuorokauden aikoina pitkäkestoisesti tai toistuvasti.

Hakemuksessa tarkoitettujen tietojen luovuttaminen on välttämätöntä tekijänoikeuden loukkauksen selvittämiseksi ja vaatimuksen kohdentamiseksi teoksen yleisön saataville saattajaan. Edellä mainituissa olosuhteissa yleisön saataviin saattamista voidaan edellä mainitulla tavalla pitää siinä määrin merkittävänä, että oikeudenhaltijalla on oltava mahdollisuus puuttua siihen, vaikka se edellyttää teleliittymän haltijan yhteystietojen antamista oikeudenhaltijalle ja merkitsee puuttumista teleliittymän haltijan yksityisyyden suojaan. Teleliittymän haltijalle aiheutuvia haittoja rajoittaa se, että tekijänoikeuden haltija saa käyttää luovutettavia tietoja vain loukkauksen selvittämiseen ja vaatimusten esittämiseen sekä että väärinkäytösten estämiseksi tekijänoikeuden haltijaan sovelletaan sähköisen viestinnän palveluista annetun lain säännöksiä viestinnän luottamuksellisuudesta ja yksityisyyden suojasta, viestien ja tunnistamistietojen käsittelystä sekä tietoturvasta. Edellä mainituilla perusteilla markkinaoikeus katsoo, että tunnistamistietojen luovuttamista puoltavat syyt ovat mainituilta osin merkittävämpiä kuin tietojen luovuttamisesta teleliittymän haltijalle aiheutuva haitta.

Markkinaoikeus katsoo edellä mainituilla perusteilla, että edellä todetuista teleliittymistä on saatettu tekijänoikeuksien kannalta tekijänoikeuslain 60 a §:ssä tarkoitetulla tavalla merkittävässä määrin yleisön saataviin tekijänoikeudella suojattua aineistoa ilman tekijänoikeuksien haltijan suostumusta. Asiassa on sen vuoksi perusteet määrätä DNA Oyj antamaan hakijalle selvitetyn tämän päätöksen liitteessä yksilöityjä teleliittymiä koskevat yhteystiedot.

Kyseisiltä osin tiedot on määrättävä luovutettavaksi jäljempänä todetusti päätöslauselmasta ilmenevällä tavalla. Muilta osin hakemuksen hyväksymiselle ei ole esitetyn selvityksen perusteella edellytyksiä.

Luovuttamismääräyksestä

Saadun selvityksen perusteella hakemuksen kohteena olevat tiedot on turvaamistoimella selvitetty ja säilytetty mahdollista myöhemmin tapahtuvaa luovuttamista varten.

Markkinaoikeus katsoo, että luovutettavien yhteystietojen tulee sisältää sellaiset saatavissa olevat tiedot teleliittymän käyttäjästä ja tilaajasta, jotka mahdollistavat käyttäjän ja tilaajan tunnistamisen sekä tavoittamisen. Yhteystiedot tulee luovuttaa salassapitosäännösten estämättä.

Hakemuksessa esitetyt vaatimukset ovat hakijan mukaan perustuneet sille sopimuksin myönnettyihin oikeuksiin. Hakija saa siten käyttää sille luovutettavia tunnistamistietoja ainoastaan selvittääkseen ja esittääkseen sillä kysymyksessä olevien sopimusten nojalla oleviin oikeuksiin perustuvia vaatimuksia tekijänoikeuslain nojalla Suomessa.

Turvaamistoimen peruuttaminen

Oikeudenkäymiskaaren 7 luvun 9 §:ssä säädetään, että kun tuomioistuin tai 6 §:n 1 momentissa tarkoitettu muu viranomainen ratkaisee pääasian, sen tulee samalla määrätä, kuinka kauan turvaamistoimi on voimassa. Jos kanne hylätään tai jätetään tutkimatta, samalla voidaan määrätä, että turvaamistoimi peruuntuu vasta pääasiaa koskevan ratkaisun saatua lainvoiman.

Markkinaoikeus katsoo, että sen päätöksessä 14.2.2020 numero 47/20 annettu turvaamistointa koskeva määräys on peruutettava vasta, kun markkinaoikeuden tämä pääasiaa koskeva ratkaisu on saanut lainvoiman tai asiassa toisin määrätään.

Oikeudenkäyntikulujen ja turvaamistoimesta aiheutuneiden kulujen korvaaminen

Tekijänoikeuslain 60 a §:ään perustuvassa hakemusasiassa on kysymys oikeudenkäymiskaaren 21 luvussa tarkoitettulla tavalla asiasta, jossa sovinto ei ole sallittu.

Oikeudenkäymiskaaren 21 luvun 2 §:n mukaan asiassa, jossa sovinto ei ole sallittu, asianosaiset vastaavat itse oikeudenkäyntikuluistaan, jollei ole erityistä syytä velvoittaa asianosaista korvaamaan osaksi tai kokonaan vastapuolensa oikeudenkäyntikulut. Pykälän esitöiden (HE 107/1998 vp s. 17 ja 18) mukaan säännöksen uudella sanamuodolla selvennetään sitä, että kaikissa asioissa, joissa sovinto ei ole sallittu, asianosaiset pääsäännön mukaan vastaavat kuluistaan itse. Jos asianosaiset ovat eri mieltä jutun lopputuloksesta eli kysymys on riitainen, voi olla perusteltua, että asianosainen velvoitetaan osaksi tai kokonaan korvaamaan vastapuolen oikeudenkäyntikulut.

Korkeimman oikeuden ennakkopäätöksestä KKO 2005:41 (kohta 5) ilmenee, ettei ole perusteltua, että vielä yksin se, että asianosaiset ovat eri mieltä asian lopputuloksesta, johtaisi kulujen korvausvelvollisuuteen. Tällöinkin sitä, onko olemassa erityistä syytä kulujen korvaamiselle, on arvioitava sen nojalla, millaiset perusteet asianosaisilla on ollut asian riitauttamiseen ja miten asia noihin asianosaisten esiintuomiin perusteisiin nähden on ratkaistu. Vastaava on lausuttu myös korkeimman oikeuden ratkaisussa KKO 2010:61 (kohta 7) ja KKO 2014:96 (kohdat 6 ja 11).

Oikeudenkäymiskaaren 7 luvun 10 §:n mukaan pääasian käsittelyn yhteydessä ratkaistaan asianosaisen vaatimuksesta se, kenen korvattavaksi lopullisesti jäävät turvaamistoimen hakemisesta ja

täytäntöönpanosta aiheutuneet kulut. Edellä mainitun luvun 11 §:n mukaan hakijan, joka on tarpeettomasti hankkinut turvaamistoimen, on korvattava vastapuolelle turvaamistoimesta ja sen täytäntöönpanosta aiheutunut vahinko ja asiassa aiheutuneet kulut.

DNA Oyj on vaatinut oikeudenkäyntikulujaan korvattaviksi sekä pääasian että turvaamistoimen osalta. Hakemuksessa esitettyjen vaatimusten vastustamisen on katsottava perustuneen lähinnä siihen, miltä osin hakija on hakemuksessaan vedonnut laajasti tekijänoikeuslain esitöihin, markkinaoikeuden ja Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöön sekä tekijänoikeuden loukkauksen merkitykseen hakijalle ja vaatinut DNA Oyj:tä selvittämään ja antamaan käyttäjän ja tilaajan yhteystiedot markkinaoikeuden vallinnutta oikeuskäytäntöä laajemmin. DNA Oyj on myös itse esittänyt perusteita sille, että hakemus olisi tullut hylätä kokonaan. Hyväksymättä jääneen osuuden hakijan vaatimuksista on siten katsottava merkittävästi vaikuttaneen DNA Oyj:n arvioimaan tarpeeseen käyttää markkinaoikeudessa asiamiestä ja siten sille aiheutuneiden oikeudenkäyntikulujen määrään.

Edellä todetun huomioon ottaen markkinaoikeus katsoo, että asiassa on hakijan esittämät perusteet ja annettu ratkaisu huomioon ottaen oikeudenkäymiskaaren 21 luvun 2 §:n tarkoitettu erityinen syy velvoittaa hakija korvaamaan DNA Oyj:n oikeudenkäyntikulut osittain.

Lisäksi asian lopputulokseen nähden hakijan on katsottava hankkineen tarpeettoman laajan turvaamistoimen, joten hakijan on korvattava DNA Oyj:lle myös turvaamistoimesta ja sen täytäntöönpanosta aiheutuneet kulut siltä osin kuin turvaamistoimi on ollut tarpeeton.

Kun otetaan huomioon asian ratkaisun lopputulos markkinaoikeus pitää vaatimuksen enemmälti hyläten kohtuullisena hakijan korvattavina DNA Oyj:n oikeudenkäyntikulujen määränä pääasian osalta 8.000 euroa ja turvaamistoimen osalta 2.000 euroa eli yhteensä 10.000 euroa sekä turvaamistoimen aiheuttamista kuluista 290 euroa.

Päätöslauselma

Markkinaoikeus määrää DNA Oyj:n antamaan Scanbox Entertainment A/S:lle käyttäjän ja tilaajan yhteystiedot tämän päätöksen liitteestä ilmenevistä teleliittymistä sen sarakkeessa ”Ajankohta (UTC+2)” mainittuina aikoina siltä osin kuin tiedot ovat olleet markkinaoikeuden 14.2.2020 antamaa turvaamistoimipäätöstä numero 47/20 täytäntöön pantaessa sähköisen viestinnän palveluista annetun lain 17 luvussa tarkoitettu tavoin DNA Oyj:n omaa käyttöä varten saatavilla.

Scanbox Entertainment A/S on sitoutunut olemaan luovuttamatta annettavia tietoja Euroopan Unionin jäsenvaltioiden alueen tai Euroopan talousalueen ulkopuolelle, ja se saa käyttää sille edellä mainituin tavoin luovutettavia yhteystietoja ainoastaan selvittäessään ja esittäessään sille tämän päätöksen liitteessä mainittujen elokuvateosten tuotantoyhtiöltä

siirtyneitä oikeuksia koskevia Suomen tekijänoikeuslakiin perustuvia vaatimuksia Suomessa.

Markkinaoikeus velvoittaa Scanbox Entertainment A/S:n suorittamaan DNA Oyj:lle korvauksena oikeudenkäyntikuista 10.000 euroa sekä turvaamistoimen aiheuttamista kuluista 290 euroa, molemmat määrät viivästyskorkeineen. Viivästyskorkeaa on maksettava korkolain 4 §:n 1 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaisesti siitä lukien, kun kuukausi on kulunut tämän tuomion antamisesta.

Markkinaoikeus hylkää hakemuksen muilta osin.

Markkinaoikeus määrää 14.2.2020 antamallaan päätöksellä numero 47/20 määräämänsä turvaamistoimen peruutettavaksi, kun tämä markkinaoikeuden päätös saa lainvoiman tai asiassa toisin määrätään.

MUUTOKSENHAKU

Muutosta tähän ratkaisuun saa hakea korkeimmalta oikeudelta valittamalla vain, jos korkein oikeus niillä erityisillä perusteilla, jotka ilmenevät oheisesta valitusosoituksesta, myöntää valitusluvan.

Määräaika valitusluvan pyytämiseen ja valituksen tekemiseen päättyy 14.7.2020.

Puheenjohtaja

Ville Parkkari

Asian ovat yksimielisesti ratkaisseet markkinaoikeustuomarit Ville Parkkari, Jaakko Ritvala ja Pekka Savola.

JAKELU

Scanbox Entertainment A/S; hakemusmaksu 260 euroa
DNA Oyj; maksutta

	IP-osoite	Ajankohta (UTC+2)	Teos	Parven käyttäjämäärä	Kokonaisyleisö	Koepalat
13.		20.12.2019 23:26:45	Cold War	516	3193	453
14.		15.12.2019 21:16:14	Cold War	696	3857	428
15.		06.12.2019 16:45:15	Cold War	591	3495	317
27.		20.12.2019 07:03:57	The Hateful Eight	1236	14599	457
28.		03.01.2020 01:26:35	The Hateful Eight	1338	15565	202

— KORJATTU KAPPALE

VALITUSOSOITUS (korkein oikeus)

Markkinaoikeuden ratkaisuun saa hakea muutosta valittamalla **korkeimpaan oikeuteen** kirjallisella valituksella, jos korkein oikeus oikeudenkäymiskaaren 30 luvun 3 §:n nojalla myöntää valitusluvan.

Valitusluvan myöntämisen perusteet

Valituslupa voidaan myöntää ainoastaan

- jos lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeää saattaa asia korkeimman oikeuden ratkaistavaksi, tai
- jos siihen on erityistä aihetta asiassa tapahtuneen sellaisen oikeudenkäynti- tai muun virheen takia, jonka perusteella ratkaisu olisi purettava tai poistettava, tai
- jos valitusluvan myöntämiseen on muu painava syy.

Määräaika valitusluvan pyytämiseen ja valituksen tekemiseen

Korkeimmalle oikeudelle osoitettu muutoksenhakukirjelmä, joka sisältää valituslupahakemuksen ja valituksen, on toimitettava markkinaoikeuteen **60 päivän** kuluessa siitä päivästä, jona markkinaoikeuden ratkaisu annettiin.

Muutoksenhakukirjelmän toimittaminen

Muutoksenhakukirjelmä voidaan toimittaa **markkinaoikeuteen** henkilökohtaisesti, asiamiestä käyttäen, lähetin välityksellä, postitse, faksilla, sähköpostilla tai hallinto- ja erityistuomioistuinten asiointipalvelun kautta. Muutoksenhakukirjelmän on oltava perillä määräajan viimeisenä päivänä ennen tuomioistuimen aukioloajan päättymistä. Aukiolo päättyy kello 16.15.

Markkinaoikeuden osoite:

Radanrakentajantie 5
00520 Helsinki
Faksi 029 564 3314
Sähköposti markkinaoikeus@oikeus.fi
hallinto- ja erityistuomioistuinten asiointipalvelu
<https://asiointi2.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet>

Muutoksenhakukirjelmän sisältö ja allekirjoittaminen

Valituslupahakemuksessa on mainittava

- markkinaoikeuden ratkaisu, johon haetaan muutosta
- se peruste, jolla valituslupaa haetaan
- syyt, joiden nojalla muutoksenhakija katsoo, että valitusluvan myöntämiseen on laissa tarkoitettu valitusluvan myöntämisen peruste.

Valituksessa on ilmoitettava

- miltä kohdin markkinaoikeuden ratkaisuun haetaan muutosta
- mitä muutoksia markkinaoikeuden ratkaisuun vaaditaan tehtäväksi
- perusteet, joilla muutosta vaaditaan.

Muutoksenhakukirjelmässä on lisäksi mainittava

- hakijan nimi ja kotikunta
- hakijan tai hänen asiamiehensä yhteystiedot, joihin asian käsittelyä koskevat ilmoitukset hakijalle voidaan toimittaa.

Mikäli edellä mainituissa yhteystiedoissa tapahtuu muutoksia, uudet yhteystiedot on toimitettava kirjallisesti korkeimman oikeuden kirjaamoon.

Muutoksenhakukirjelmä on hakijan tai, jollei hän itse ole sitä laatinut, sen laatijan allekirjoitettava. Kirjelmän laatijan on samalla ilmoitettava nimensä ja kotikuntansa.

Korkeimpaan oikeuteen saapunutta sähköistä asiakirjaa ei tarvitse täydentää allekirjoituksella, jos asiakirjassa on tiedot lähettäjistä eikä asiakirjan alkuperäisyyttä tai eheyttä ole syytä epäillä. Jos korkeimmalle oikeudelle toimitetussa sähköisessä asiakirjassa on selvitys asiamiehen toimivallasta, asiamiehen ei tarvitse toimittaa valtakirjaa. Korkein oikeus voi kuitenkin määrätä valtakirjan toimitettavaksi, jos sillä on aihetta epäillä asiamiehen toimivaltaa tai sen laajuutta.

Muutoksenhakukirjelmän liitteet

Muutoksenhakukirjelmään on liitettävä

- markkinaoikeuden ratkaisu alkuperäisenä tai jäljennöksenä,
- ne asiakirjat, joista ilmeneviin seikkoihin hakija viittaa perusteinaan,
- asiamiehen valtakirja, jollei asiamies ole asianajaja, julkinen oikeusavustaja tai luvan saanut oikeudenkäyntiavustaja.

Muutoksenhakija ei saa vedota muihin seikkoihin ja todisteisiin kuin niihin, jotka on esitetty markkinaoikeudessa, paitsi milloin hakija saattaa todennäköiseksi, ettei hän ole voinut vedota seikkaan tai todisteeseen markkinaoikeudessa tai että hänellä muuten on ollut pätevä aihe olla tekemättä niin.

Jos hakija haluaa esittää muutoksenhakemuksensa tueksi uusia todisteita, hänen on ne ilmoitettava ja lisäksi mainittava, mitkä seikat hän tahtoo näyttää toteen ja mistä syystä todistetta ei ole aiemmin esitetty.

Maksut

Muutoksenhakuasian käsittelystä korkeimmassa oikeudessa peritään oikeudenkäyntimaksu sen mukaan kuin tuomioistuinmaksulaissa tarkemmin säädetään